

Samen naar school? Op weg naar een gemengde Rosa Boekdrukker!

Nieuwsbrief voor geïnteresseerde ouders

28 februari 2011

De overblijfmoeders aan het woord

Iedere schooldag, behalve woensdag, wordt een grote groep leerlingen tussen-de-middag opgevangen door negen moeders van school. Zes van hen – Miriam, Mahjouba, Ingrid, Saida, Rachida en Naima - kwamen samen in het opvanglokaal beneden om te vertellen over het vrijwilligerswerk dat ze met liefde doen. En om te praten over de school, die nu in groep 1/2 al duidelijk gemengd wordt.

Ingrid doet het werk al sinds haar nu volwassen dochter op de Rosa Boekdrukker zat. Vier dagen per week vangt ze kinderen op. “Het is leuk om met kinderen om te gaan.” Naima: “En met de andere opvangmoeders. Ja, alleen moeders. Waarom er geen vaders zijn? Misschien zijn die dan het huis aan het schoonmaken, ha ha.” Ze leren ook van elkaar, vertellen ze. En van de cursussen die ze volgen. EHBO, omgaan met pestgedrag, met conflicten. Voor alle pedagogische kwesties waar zij als (vrijwillige) overblijfmoeders mee te maken kunnen krijgen is er de benodigde scholing. En laten we niet vergeten: “Het is gewoon gezellig werk,” aldus Saida.

Per koppel vangen de overblijfmoeders de kinderen van de verschillende groepen (boven-midden- en onderbouw) op. De allerkleinsten worden vanaf de groep door hun leerkracht gebracht. Alle leerlingen hebben verder hetzelfde schema tussen 12.00 en 13.10 uur. Na het toilet en handen wassen aan tafel – de moeders hebben de tafels gedekt en delen melk en fruit uit – en als iedereen klaar is met eten (van huis meegekregen én gezond) is er tijd om buiten te spelen, te gymmen of spelletjes te doen. Bij slecht weer blijven de kinderen sowieso binnen en is er veel creatiefs te ondernemen. Ondertussen kunnen de kinderen hun verhaal kwijt.

Het gemengd worden van de school juichen ze toe. Naima: “Zo hoort het toch eigenlijk. Weet je, zelfs mijn kinderen twijfelen of ze hun kinderen naar een zwarte school moeten doen. Als ze alleen hoofddoeken zien en veel buitenlandse kinderen, gaan ze toch even nadenken.”

Toch zitten haar kleinkinderen nu op de Rosa Boekdrukker. “Maar toen ik het eerste blonde kindje hier zag, vond ik dat meteen een vrolijker gezicht, ha ha.” Saida: “Ik heb nooit gesnapt waarom dit een zwarte school is. Fijn dat het nu mengt. Dat willen wij ook graag.”

Ingrid was haar tijd in de jaren negentig al vooruit. “Ik deed mijn dochter gewoon in de buurt op school. Een commentaar dat ik kreeg!” Alle overblijfmoeders van niet-Nederlandse afkomst benadrukken dat er op school Nederlands wordt gesproken en dat ze dat zelf ook goed spreken. Naima: “Ik ben een echte Amsterdamse, thuis praten we ook Nederlands.” Rachida, nieuwste aanwinst onder de overblijfmoeders: “Ik ben hier geboren, heb de HAVO gedaan, werk in de buitenschoolse opvang en studeer.” Natuurlijk hebben ze hun roots in – in dit geval – Marokko. “Een Marokkaans feest organiseren voor de Nederlandse ouders, dat lijkt ons leuk!” En dat betekent lekker eten én veel dansen.

‘Toen ik het eerste blonde kindje hier zag, vond ik dat meteen een vrolijker gezicht!’